

Statsrevisionen. Det var først i det Dieblit, Regjeringen ophørte med at søge Bevillinger til dem. Jeg skal nu ikke komme ind paa det Punkt, om en saadan Fremgangsmaade er rigtig, om man vedblivende skal fremsætte Tillægsbevillingsforslag uafhængig af, om de paagjældende Poster henligge ved Statsrevisionen eller ikke, og uafhængigt af, om Regnskabsaaaret er afflutet eller ikke; derom har der jo ved tidligere Leiligheder været ført en længere Diskussion mellem den høitærede Con- seilspræsident og det ærede Medlem for Kjøben- havns 1ste Valgkreds (Nimesiad) paa den ene Side og det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) paa den anden Side. Det har ikke nogen praktisk Interesse at optage dette Punkt nu; det vil jo komme til at ligge for til næste Aar baade til Diskussion og Afgjørelse. Men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at flere af de Beløb, som saaledes findes opførte som afholdte af Regjeringen som Regnskabsposter, netop gjen- nem Finantsubvalgets Forslag af selve Folkethin- get ere blevne henvisne til nærmere Behandling og Prøvelse ved Statsrevisionen. Jeg skal tillige gjøre opmærksom paa, at Forbindelsen mellem disse paa denne Overfigt opførte Udgiftsposter og dem, der af det ærede Flertal ere opførte under B., ingenlunde er vanskelig at efterspore. Det ærede Medlem, der er Ordfører, paaviste jo netop ogsaa saaledes, hvorledes en saadan Forbindelse kunde søges for en enkelt Post, og jeg er ikke i nogenformhelt Tvivl om, at det vilde være over- ordentlig let at udfille, hvilke Poster der have Forbindelse med hinanden og hvilke ikke. Efter at det ærede Flertal som Indledning har fremsat denne Overfigt, gaar det umiddelbart derefter i Betænkningen — Tillæg B. Spalte 527—28 — over til at fremsætte det, som egentlig maa be- trages som dets Hovedbetragtning, nemlig at det finder det konstitutionelt urigtigt, at Regje- ringen har unbladt i denne Samling at forelægge Forslag til Finantslov for indeværende Finantsaar. Det glæder mig nu, at det ærede Flertal bruger et saa moderat Udtryk som det, at det finder denne Fremgangsmaade „konstitutionelt urigtig". Det glæder mig, at det ikke udtaler, at det finder det grundlovsstridigt, hvad jeg finder meget naturligt, idet det ærede Flertal, dersom det havde haft den Betragtning, naturlig vilde have den Pligt overfor dette, at have Grund- lovens Bestemmelse og betrettere den fornødne Rigsretsanklage. Dette, at det skulde være konstitu- tionelt urigtigt, fremtræder nu imidlertid fra Flertallets Side som en Paastand, for hvilket det ikke fremsætter noget Bevis. Den ærede Ordfører hen- viste idag til en udførlig Diskussion, der havde fundet Sted ved en tidligere Leilighed, jeg for mit Vedkommende kan i den Henseende følge hans Exempel og ligeledes henvise til den paagjældende Diskussion. Jeg skal dog udtale Et endnu, og det er, at jeg ikke rigtig forstaaer Præmisserne og

Konklusionen i, hvad Flertallet fremsætter. Flertallet siger, at det finder det saa konstitutionelt urigtigt, at Regjeringen har unbladt i denne Sam- ling at forelægge Forslag til Finantslov for inde- værende Finantsaar, at man endnu ikke bør op- give Forventningen om, at dette i den nærmeste Fremtid kan finde Sted, og det siger, at i saa Fald maatte Begjæringen om Bevillingen af de Poster, som findes opførte under A., rettet stilles paa et saadant Forslag. Jeg ser imidlertid ikke rettere, end at, dersom Regjeringen i den nærmeste Fremtid skulde forelægge Forslag til Finantslov for indeværende Aar, maatte ikke alene Alt, hvad der findes under Flertallets Hovedkonto A., op- føres der, men ogsaa Alt, hvad der findes under B., og saa vilde der overhovedet ikke være nogenform- hest Nødvendighed for at have en Tillægsbe- villing; derfor vilde jeg kunne forstaa, om Flertallet, naar det havde den Opfattelse, at det var konstitutionelt urigtigt, hvad der var sket fra Re- gjeringens Side, vilde sige: Vi ville overhovedet ikke have nogen Tillægsbevillingslov, vi forfaste dette Tillægsbevillingslovsforslag, vi opfordre Regjeringen til snarest mulig at komme frem med et Forslag til en Finantslov, og dersom Regjeringen ikke efterkommer Opfordringen, indbringe vi selv et Forslag til Finantslov. Det var et Standpunkt, jeg vilde ikke finde det rigtigt, men jeg kunde for- staa det; der, synes jeg, vilde Præmissen og Kon- klusionen være i fuld Overensstemmelse med hin- anden. Det Forslag, som her er kommet frem fra Flertallets Side, gaar imidlertid ud fra, at der er sket noget konstitutionelt urigtigt, men fore- slaar saa, at udstemme en Del af Tillægsbevil- lingen og bevilge andre Dele. Da vi nu for vort Vedkommende, som jeg allerede udtalte for mit Vedkommende ved første Behandling, og som de fire Medlemmer, der høre til Mindretallet, have udtalt i selve Betænkningen, ikke dele den Anskuelse, at der er sket noget konstitutionelt urigtigt, eller at der er sket en Pligtforsømmelse herved, saa er det naturligt, at vi, da vi ikke have Udgangspunkt fælles med Flertallet, ikke have kunnet komme til samme Slutning som det. Der er imidlertid et Spørgsmaal, som har været meget naturligt for os at tage under Overveelse, og det er, om vi ikke, uden at være enige med Flertallet i Præmisserne, muligvis kunde slutte os til noget af dets Forslag om, at de Poster, de have anført under A., B. og C. kunne falde bort. Derfor have vi anset det for rigtigt at foretage en Undersøgelse af Resultatet af Flertal- lets Forslag; det har været naturligt for os at undersøge, hvad der vilde komme ud af det Til- lægsbevillingslovsforslag, som ligger for, naar Flertallets Forslag bliver vedtaget og forbliver det endelige. Der er nu først Spørgsmaalet om Dyr- tidstillæget; med Hensyn til det tror jeg, at det Forstandigste, man kan gjøre for Diebliffet, er slet ikke at tale om det. Vi ere vistnok Alle,